О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 43060

гр. София, 03.11.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 50 състав,** в закрито заседание на 03.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

като разгледа дело номер **9543** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а АПК.

Образувано е по молба с вх. № 1503/16.01.2026 г., подадена от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (НАП), чрез главен юрисконсулт Д. В., с която се иска изменение на решение № 415/06.01.2026 г., постановено по адм. д. № 9543 по описа за 2025 г., в частта за присъдените разноски.

Твърди се в молбата, че съдебното производство е имало за предмет единствено контрол за законосъобразност на решение № 000030-7255/01.09.2025 г. на изпълнителния директор на НАП, а не спор за парично вземане, доколкото след отмяната на решението съдът не е присъдил в полза на дружеството сумата от 17 500 лева, а е изпратил преписката на административния орган за ново произнасяне. Молителят поддържа, че делото е без определен материален интерес и с ниска фактическа и правна сложност, поради което присъденото адвокатско възнаграждение следва да бъде намалено до минималния размер по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (респ. Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнагражденията за адвокатска работа), а именно до сумата от 1 000 лева (511,29 евро).

Препис от молбата е изпратен на дружеството „КОМЕРС“ ЕООД, по реда на чл. 176а, ал. 2 АПК, което в законоустановения 7-дневен срок не е представило писмен отговор.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл. 176а, ал. 1 АПК в срока за обжалване съдът, по искане на страна по делото, може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Молбата за изменение на решението в частта за разноските е подадена в срока за обжалване по чл. 176а, ал. 1 АПК от надлежна страна, имаща правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

С решение № 415 от 06.01.2026 г., постановено по настоящото дело, съдът е отменил по жалба на „КОМЕРС“ ЕООД решение № 000030-7255/01.09.2025 г. на изпълнителния директор на НАП, с

което е отказано възстановяване на заплатена държавна такса по чл. 30, ал. 6 от Закона за хазарта (ЗХ) за остатъка от срока на предсрочно прекратен лиценз в размер на 17 500 лева (8 947,61 евро), и е изпратил преписката на административния орган за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона. Със същото решение Националната агенция за приходите е осъдена да заплати на „КОМЕРС“ ЕООД сумата от 792,50 евро (1 550 лева), представляваща направени по делото разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.
Съгласно чл. 143, ал. 1 АПК когато съдът отмени оспорения административен акт е отменен като незаконосъобразен, административният орган дължи възстановяване на направените и своевременно поискани от жалбоподателя разноски за съдебното производство.
Неоснователно е възражението на молителя за прекомерност на присъденото адвокатско възнаграждение и искането за намаляването му до предвидения в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. минимум от 1 000 лева (511,29 евро). Разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК във връзка с чл. 144 АПК предвижда възможност за редуциране на заплатеното възнаграждение за адвокат, когато то е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото. Намаляването на договореното и реално заплатено възнаграждение обаче представлява изключение, а не общо правило, и изисква цялостна преценка на обема на осъществената правна помощ, спецификата на спора и защитавания интерес.
В настоящия случай спорът не се отличава с ниска фактическа и правна сложност. Защитата на жалбоподателя е изисквала детайлен правен анализ на специалната нормативна уредба по Закона за хазарта (чл. 30, ал. 6 и чл. 30, ал. 2 ЗХ) и § 22 от ПЗР на ЗДБ за 2024 г., съпоставка между правната същност на таксите за разглеждане на документи и таксите за поддържане на лиценз при предсрочно прекратяване на хазартна дейност, както и обосновка на материалната незаконосъобразност на издадения от НАП отказ. Процесуалният представител на дружеството е изготвил мотивирана жалба срещу оспореното решение, организирал е защитата, явил се е в проведеното открито съдебно заседание по делото, поддържал е оспорването и е представил надлежен списък на разноските с доказателства за реалното им заплащане.
Присъденият с решението размер на адвокатското възнаграждение от 792,50 евро (1 550 лева) съответства напълно на обема, качеството и сложността на оказаната правна помощ и съдействие, както и на защитавания от оспорващия интерес, възлизащ на 17 500 лева (8 947,61 евро). Размерът на адвокатския хонорар не е прекомерен и отговаря на изискванията за справедливост, разумност и обоснованост, поради което не са налице предпоставките по чл. 78, ал. 5 ГПК вр. чл. 144 АПК за неговото намаляване.
По изложените съображения молбата на изпълнителния директор на НАП за изменение на постановеното съдебно решение в частта за разноските следва да бъде оставена без уважение като неоснователна.
Воден от горното и на основание чл. 176а, ал. 3 АПК, Административен съд – София град, Второ отделение, 50-ти състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите за изменение на решение № 415 от 06.01.2026 г., постановено по адм. д. № 9543 по описа за 2025 г. на Административен съд – София град, в частта за присъдените разноски.
ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: